

har været gældende i § 7, har lagt sig hindrende i Vejen for Arbejdets Udførelse, har haft skadelig Virkning overfor Muligheden af at skaffe Arbejde til de mange arbejdsløse Bygningsarbejdere ved Reparation og Vedligeholdelse af Lejligheder. At komme bort fra dette Forhold er det, der tilsigtes med Bestemmelsen i Lovforslagets § 1, og jeg tvivler ikke om, at der derigennem vil blive givet et ikke betydningsløst Bidrag til dette Formaalets Fremme.

Men saa vil man sige: Nej, en Lejer tør ikke fremtidig klage til Ejeren. Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen nikker. Han mener altsaa, at det tør Lejeren ikke gøre, for det vil faa Konsekvenser, thi, siger det ærede Medlem Hr. Niels Petersen og det ærede Medlem Hr. Simonsen, nu er Opsigelsesretten fuldstændig tilbagegivet Ejeren. Men naar de ærede Medlemmer saa hører, hvilken Opfattelse det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller har af dette Spørgsmaal, eller hører, hvad Grundejeremøderne ud over Landet beslutter med Hensyn til dette Spørgsmaal, saa synes jeg, at saa maa der være en meget stærk Tro i Israæl for ubetinget at kunne fastholde den Opfattelse. Jeg kan heller ikke tænke mig, at dette Standpunkt vil blive fastholdt. Thi hvad er det, der virkelig er foreslaaet under Punkt f.? Det er kun det ganske simple, at hvis en Ejer er kommet i et saadant Misforhold til en Lejer; hvis deres personlige Forhold er blevet saaledes ødelagt, at det er forbundet med meget stort Ubehag for Ejeren eller maaske for begge Parter at bo i Hus sammen eller have Forretningsforbindelse med hinanden, saa kan vedkommende Ejer blive fri for denne Lejer: Men paa hvilken Betingelse? Paa den Betingelse, at han lader Huslejenævnet i den paagældende By være bestemmende med Hensyn til, hvilken Familie han skal have i sin Lejlighed; den eneste Grænse, der sættes, er, at denne Families økonomiske Forhold og Familiemedlemmernes Tal skal staa i rimeligt Forhold til Lejlighedens Størrelse, og jeg skulde tro, at ligesom man herigennem har givet Husejeren Mulighed for at befri sig for en Lejer, som han ikke mener at kunne samvirke med, lige saa sikkert er det, at man ikke som Følge af denne Bestemmelse vil se et Utal af Opsigelser, opleve et Virvar paa Boligomraadet, saaledes som det her fremstilles af de radikale og socialdemokratiske Talere.

Jeg vil ganske rolig overlade den kommende Tids Udvikling, hvis denne Bestemmelse i Lovforslagets Punkt f. gennemføres, at bevise det fuldkommen uholdbare og

fuldkommen urimelige i den Fremstilling, man fra disse ærede Taleres Side har fremført her. Er der virkelig nogen; der tror, at den rolige Lejer, den, der ikke paa nogen Maade forholder sig anderledes i en Ejendom, end almindelig god Sæd og Skik gør naturligt, skulde blive udsat af sin Lejlighed, naar økonomisk Vinding ikke kan opnaas derved; og Ejeren i hvert Fald ingen afgørende Indflydelse faar paa Afgørelsen af, hvem han faar som ny Lejer? Jeg tror, at til en saadan Frygttagighed er der ikke nogen som helst Grund; de, der har udtalt denne store Ængstelse, kan saamænd ganske berolige sig. Der vil ikke ske nogen som helst Skade. Men det Krav fra Ejernes Side, at man kan blive fri for en Lejer, som man er kommet i et saadant Modsætningsforhold til, at det for den ene af Parterne eller maaske for begge er utaaleligt vedblivende at have gensidig Forbindelse, er et rimeligt Krav, som efter min Mening nu bør opfyldes.

Naar det ærede Medlem Hr. Johannes Lou udtalte, at der er et absolut Modsætningsforhold mellem Punkt f. og Punkt g., forstaaer jeg aldeles ikke, hvori dette Modsætningsforhold skulde bestaa. Det ærede Medlem maa erindre, at den, der foretager en Opsigelse paa Grundlag af Punkt g. og faar denne Opsigelse godkendt, han faar den fri Dispositionsret over sin Lejlighed, faar Ret til at udleje den, til hvem han mener det bedst, og det er da ogsaa naturligt, at han skal have denne Ret, medens Forholdet ligger helt anderledes, naar vi bevæger os paa det Omraade, Punkt f. angaar. Det ærede Medlem vil derfor ikke kunne paavise, at der er nogen Uoverensstemmelse, endsige nogen Strid mellem Bestemmelserne i Punkt f. og dem i Punkt g.

Der har været fremdraget et andet Forhold i Forbindelse med Punkt f., som allerede det ærede Medlem Hr. Kayser har rørt ved, men som jeg ogsaa vil gøre en ganske kort Bemærkning om. Det er dette, at der gennem Bestemmelserne i Punkt f. skulde paa Forretningsomraadet kunne frembringes et Virvar af saare betænkelig Karakter. Flere ærede Talere, deriblandt det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, har givet en malende Skildring af, hvilke Ulykker der deraf vilde følge. Det ærede Medlem Hr. Kayser har set fuldkommen rigtigt, naar han formodede, at Bestemmelserne under Punkt f. overhovedet kun angik Beboelseslejligheder. Jeg synes, det fremgaar med fuld Klarhed af selve dette Punkts Ordlyd, at her er kun Tale om Beboelseslejligheder. Men hvis man skulde mene, at der er Mulig-